

РЕШЕНИЕ

№ 2398

гр. Пловдив, 29.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на тридесети май през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Христо Г. Иванов

при участието на секретаря Невена Мл. Назарева
като разгледа докладваното от Христо Г. Иванов Гражданско дело №
20215330114203 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба от И. К. А., с ЕГН
***** против „Кондор България“ ЕООД, ЕИК 204615199. Предявени са
искове с правно основание чл.226, ал.2 КТ за заплащане на следните суми:
сумата от 1935 лева, представляваща обезщетение за претърпени вреди от
задържането и неоформянето на трудовата книжка на ищеца за периода от
1.10.2020 г. до 30.10.2020 г, както и мораторна лихва в размер на 104,28 лева
на основание чл.86 от ЗЗД за периода 20.02.2021г до 1.9.2021г. Претендират
се законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба
до окончателното изплащане, както и разносните по делото.

Ищецът твърди, че по силата на трудов договор №*** от ***** г.
между него и ответника е съществувало трудово правоотношение, въз основа
на което заемал длъжността „*****“, при договорено брутно трудово
възнаграждение в размер на 1935 лв. Трудовият му договор бил прекратен на
*****г. Твърди, че след прекратяване на трудовото правоотношение
работодателят не е оформил и не му е предал трудовата книжка, въпреки
многократните молби на работника. По подробно изложени съображения
претендира заплащане на горепосочените суми, ведно със законната лихва от
датата на исковата молба до окончателното изплащане.

Ответникът, редовно уведомен, е депозирал отговор на исковата молба
в законоустановения срок, в който оспорва исковете по основание и размер.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства с оглед
разпоредбата на чл.235 от ГПК, приема за установено следното от фактическа

и правна страна:

Безспорно по делото е, а и от приетите писмени доказателства се установява, че между страните е съществувало трудово правоотношение, обективизирано в трудов договор №*** от ***** г, въз основа на което ищецът е заемал длъжността „*****“, при договорено брутно трудово възнаграждение в размер на 1935 лв. Трудовият договор бил прекратен на ***** г.

По иска по чл.226, ал.2 КТ. В тежест на ищеца по предявения иск е да докаже, че е предал на работодателя трудовата си книжка за оформяне, а в тежест на работодателя е да установи, че я е предал обратно при прекратяване на трудовото правоотношение, след като я е оформил по надлежния ред.

По иска с правно основание 86, ал. 1 ЗЗД ищецът следва да установи момента, от който вземанията му за главница са станали изискуеми, поставянето в забава на ответното дружество, както и размера на обезщетението за несвоевременно заплащане на паричното задължение. В тежест на ответника- работодател е да проведе насрещно доказване по посочените обстоятелства- че не е изпаднал в забава или че макар и да е изпаднал в забава, то акцесорното задължение е погасено.

Основното задължение на работника по трудовия договор е да престира труд, а основното задължение на работодателя е да му плаща уговореното възнаграждение за извършената работа, като той дължи и определените в КТ обезщетения. В тежест на ищеца е да установи, предпоставките обуславящи дължимост на обезщетенията по КТ, а в тежест на работодателя е да установи, че е заплатил дължимите обезщетения по КТ.

Съгласно чл.350, ал.1 от КТ, при прекратяване на трудовото правоотношение работодателят е длъжен да впише в трудовата книжка данните, свързани с прекратяването, и да я предаде незабавно на работника или служителя.

Съобразно нормата на чл. 226, ал. 2 КТ, работодателят и виновните длъжностни лица отговарят солидарно към работника или служителя за вредите, които той е претърпял поради незаконно задържане на трудовата му книжка, след като трудовото правоотношение е било прекратено. При прекратяване на трудовото правоотношение, съгласно чл. 350 от Кодекса на труда и чл. 6, ал. 3 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж, за работодателя възникват две задължения – да впише данните, свързани с прекратяването **и да предаде** трудовата книжка на работника или служителя. След вписването им, работодателят следва да предаде, т.е. фактически да предостави във владение на работника или служителя трудовата му книжка. Двете задължения са свързани и обусловени. Съобразно изричните разяснения, дадени в т. 1 от ТР 1/ 2019г. по тълк. дело № 1/2019г. на ОСГК на ВКС, ако работникът или служителят предаде трудовата си книжка на работодателя след деня на прекратяване на трудовото правоотношение, задълженията на работодателя да я оформи и предаде ще станат изискуеми в деня, в който тя му е предадена. Ако по някаква причина работодателят не изпълни в същия ден задълженията си, той изпада в забава.

В настоящия случай, от показанията на св. И. се изяснява, че ищецът е предал за оформяне на трудовата си книжка на дата *****г. За работодателят е възникнало задължение още да я оформи по надлежно и да я върне на работника при прекратяване на трудовото правоотношение на ***** г. Това задължение обаче, е било осъществено едва на *****г., когато ответното дружество е предало трудовата книжка чрез куриер/ след като е била входирана жалба до инспекцията по труда/ и оформеният документ е върнат на ищеца. В случая, за работодателя възниква задължение да заплати обезщетение по чл. 226, ал. 2 КТ от деня на прекратяване на трудовото правоотношение като обезщетението се дължи до връщането на трудовата книжка (*изрично в тази връзка - т. 2 от ТР 1/ 2019г. по тълк. дело № 1/2019г. на ОСГК на ВКС*). Съобразно заключението на вещото лице, за периода от 1.10.2020 г. до 30.10.2020 г. обезщетението за задържане на трудовата книжка възлиза на 1946.61 лв. До този размер е допуснато изменение на иска на основание чл. 214 от ГПК в съдебно заседание на ****г.. Върху тази сума се дължи и законна лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното ѝ изплащане.

Върху главницата за обезщетение за задържане на трудовата книжка, на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД се дължи и обезщетение за забава за периода 20.02.2021г до 1.9.2021г., което възлиза на сума в размер от 104,91 лв. До този размер е допуснато изменение на иска на основание чл. 214 от ГПК в съдебно заседание на 30.05.2022г.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК в полза на ищеца следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 720 лева.

Съгласно формираната воля на съда по предявените искове и на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на ПдРС държавна такса върху уважената претенция в размер на 79.88 лева, както и направените от бюджета на ПдРС разноски за експертизи 100 лева, т.е. общо 179.88 лева.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Кондор България“ЕООД, ЕИК 204615199 да заплати на И. К. А., с ЕГН ***** сумата от 1946.61 лева, представляваща обезщетение по чл.226, ал.2 и 3 КТ, дължимо поради незаконно задържане на трудовата книжка за времето от 1.10.2020 г. до 30.10.2020 г. , ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба - *****г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата в размер от 104,91 лева, представляваща обезщетение за забава за периода 20.02.2021г до 1.9.2021г. върху дължимото обезщетение за незаконно задържане на трудовата книжка **на основание** чл. 86, ал. 1 ЗЗД, както и сумата от 720 лева, представляваща направени по делото разноски, на основание чл.78, ал.1 от ГПК.

ОСЪЖДА „Кондор България“ ЕООД, ЕИК 204615199 да заплати в полза на Пловдивски районен съд сумата от 179.88 лева, на основание чл.78, ал.6 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: /П/_____